

161

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 5 czerwca 1962 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie pomiaru morskich statków handlowych i wystawiania świadectw pomiarowych.

Na podstawie art. 31 przepisów z dnia 17 maja 1927 r. o pomiarze morskich statków handlowych (Dz. U. z 1927 r. Nr 47, poz. 422 i z 1950 r. Nr 20, poz. 171) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Żeglugi i Gospodarki Wodnej z dnia 8 lutego 1960 r. w sprawie pomiaru morskich statków handlowych i wystawiania świadectw pomiarowych (Dz. U. Nr 15, poz. 87) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przy dokonywaniu pomiaru statku oraz przy znakowaniu statku związanym z pomiarem stosuje się „Międzynarodowe przepisy o pomierzaniu pojemności statków”, zwane dalej „przepisami pomiarowymi”, stanowiące załącznik do Konwencji o jednolitym sposobie pomierzania pojemności statków, sporządzonej w Oslo dnia 10 czerwca 1947 r. (Dz. U. z 1962 r. Nr 16, poz. 68), zwanej dalej „Konwencją”;

2) w § 8 ust. 2 po wyrazach „a statek posiada wiarygodne obce świadectwo pomiarowe” dodaje się wyrazy „wydane przez organy pomiarowe kraju, który nie jest stroną Konwencji”;

3) § 11 otrzymuje brzmienie:

„§ 11. Ustanawia się następujące rodzaje świadectw pomiarowych:

1) międzynarodowe świadectwa pomiarowe:

a) dla statków pomierzanych sposobem pomiaru wewnętrznego, zgodnie z prawidłem I przepisów pomiarowych, wystawiane według wzoru A (załącznik nr 3), z tym że we wzorze tym:

— nad nagłówkiem dodaje się znak godła państwowego,

— zawarte w nagłówku wyrazy „Świadectwo Pomiarowe Tonnage Certificate” zastępuje się wyrazami „Międzynarodowe Świadectwo Pomiarowe w myśl Konwencji zawartej w Oslo dnia 10 czerwca 1947 r. International Tonnage Certificate in accordance with the Convention concluded in Oslo on the 10-th of June 1947”,

— na dole strony pierwszej nad wyrazem „Dyrektor” dodaje się znak pieczęci okrągłej: „pieczęć seal”;

b) dla statków pomierzanych sposobem pomiaru zewnętrznego, zgodnie z prawidłem II przepisów pomiarowych, wystawiane według wzoru B (załącznik nr 4), z tym że we wzorze tym:

— nad nagłówkiem dodaje się znak godła państwowego,

— zawarte w nagłówku wyrazy „Świadectwo Pomiarowe Tonnage Certificate” zastępuje się wyrazami „Międzynarodowe Świadectwo Pomiarowe w myśl Konwencji zawartej w Oslo dnia 10 czerwca 1947 r. International Tonnage Certificate in accordance with the Convention concluded in Oslo on the 10-th of June 1947”,

— na dole strony pierwszej nad wyrazem „Dyrektor” dodaje się znak pieczęci okrągłej: „pieczęć seal”;

2) świadectwo pomiarowe:

a) dla statków pomierzanych zgodnie z § 4 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, wystawiane według wzoru C (załącznik nr 5);

b) dla statków pomierzanych zgodnie z art. 4 przepisów pomiarowych, wystawiane przy pomiarze wewnętrznym według wzoru A (załącznik nr 3), a przy pomiarze zewnętrznym według wzoru B (załącznik nr 4), jeżeli statek należy do kraju, który nie jest stroną Konwencji;

3) tymczasowe świadectwo pomiarowe — dla statków pomierzanych zgodnie z § 8 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, wystawiane według wzoru D (załącznik nr 6).”;

4) po § 11 dodaje się § 11a, 11b i 11c w brzmieniu:

„§ 11a. 1. Międzynarodowe świadectwo pomiarowe wydaje się:

1) statkom polskim oraz

2) statkom obcym należącym do kraju, który jest stroną Konwencji, na żądanie przedstawiciela tego kraju, dokonując o tym wzmianki w świadectwie.

2. Międzynarodowe świadectwo pomiarowe można wydać w trybie określonym w ust. 1 pkt 2 również statkom budowanym w Polsce na zlecenie armatora mającego siedzibę w kraju, który jest stroną Konwencji. Świadectwo takie powinno zawierać wzmiankę, że zostało wydane na żądanie przedstawiciela kraju, do którego statek należy lub dla którego jest przeznaczony.

3. W razie wydania świadectwa pomiarowego w trybie określonym w ust. 1 pkt 2, organ pomiarowy obowiązany jest niezwłocznie przesłać poświadczony odpis świadectwa pomiarowego wraz z protokołem pomiarowym przedstawicielowi kraju, na którego żądanie świadectwo zostało wydane.

§ 11b. Międzynarodowe świadectwo pomiarowe wydane dla statku polskiego przez obce organy pomiarowe kraju, który jest stroną Konwencji, posiada taką samą moc jak międzynarodowe świadectwo pomiarowe wydane przez polski organ pomiarowy. Jednakże armator obowiązany jest

po przybyciu statku do kraju dopełnić wszelkich formalności zmierzających do wymiany świadectwa wydanego za granicą na międzynarodowe świadectwo pomiarowe wydane przez polski organ pomiarowy.

§ 11c. W razie przejścia statku polskiego posiadającego międzynarodowe świadectwo pomiarowe pod banderę kraju, który nie jest stroną Konwencji, armator przekazujący statek obowiązany jest zwrócić międzynarodowe świadectwo pomiarowe polskiemu organowi pomiarowemu.”;

5) po § 12 dodaje się § 12a oraz § 12b w brzmieniu:

„§ 12a. 1. Statek obcy posiadający międzynarodowe świadectwo pomiarowe może być w porcie polskim poddany pomiarowi kontrolnemu. Pomiar taki ogranicza się do stwierdzenia:

- 1) że pojemność netto oznaczona na statku odpowiada pojemności netto uwidocznionej w świadectwie pomiarowym,
- 2) że statek nie uległ zmianom określonym w § 12 rozporządzenia.

2. Jeżeli wynik pomiaru kontrolnego wykaże rozbieżność między rzeczywistymi danymi stwierdzonymi na statku a danymi wpisanymi w świadectwie pomiarowym, organ pomiarowy obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić o tym przedstawiciela kraju, do którego statek należy.

§ 12b. Jeżeli polski statek posiadający międzynarodowe świadectwo pomiarowe został poddany po-

miarowi kontrolnemu w porcie kraju będącego stroną Konwencji i w wyniku tego pomiaru ujawnione zostały rozbieżności, o których mowa w § 12a ust. 2, zawiadomiony o nich polski organ pomiarowy obowiązany jest w możliwie najkrótszym terminie dokonać pomiaru statku w niezbędnym zakresie i w zależności od jego wyniku dokonać zmian w świadectwie lub wydać nowe świadectwo pomiarowe. Organ pomiarowy obowiązany jest natychmiast zawiadomić przedstawiciela kraju, w którym rozbieżność została zauważona, o sposobie rozstrzygnięcia sprawy.”;

6) § 14 otrzymuje brzmienie:

„§ 14. 1. Pomiar kontrolny statku obcego posiadającego międzynarodowe świadectwo pomiarowe lub należącego do kraju pozostającego z Polską w porozumieniu co do wzajemnego uznawania dokumentów pomiarowych nie może powodować w żadnym przypadku kosztów lub przestoju statku.

2. Nie pobiera się opłat pomiarowych za pomiar kontrolny statków nie wymienionych w ust. 1, jeżeli wynik takiego pomiaru okaże się zgodny z danymi zawartymi w świadectwie pomiarowym.”;

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi: S. Darski

Reklamacje z powodu niedoręczona poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru

Opłata za prenumeratę Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 75.— zł, półrocznie 45.— zł.

Opłata za prenumeratę załącznika do Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 45.— zł, półrocznie 27.— zł.

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od I I) lub na okres półroczny (od I I i od I VII). Opłata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za I półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem. Jednostki na rozrachunku gospodarczym i inni abonenci powinni dokonać wpłaty za prenumeratę na konto Narodowego Banku Polskiego, Oddział IV Miejski, Warszawa, nr 1528-91-903, cz. 3, dz. 7, rzd. 3. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Dziennika Ustaw

Poszczególne egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Krakowskie Przedmieście 50, w punktach sprzedaży w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-Ekonomiczna, ul. Nowy Świat 1, Kłusk „Domu Książki” w gmachu sądów al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemysłu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Ułożono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.